

"El terrorisme s'ha apoderat de Rússia"

Alexandr Lébed, governador de la regió russa de Krasnoiarsk a la Sibèria Oriental, parla en aquesta entrevista dels múltiples perills que corre la Rússia d'aquest final de mil·lenni, com ara el terrorisme o la guerra amb les repúbliques caucàsiques.

Alexander Ivànovitx, quan no fa gaire li van preguntar si encara aspirava al càrrec de la presidència, va respondre: "El meu moment ja arribarà, les decisions es prendran segons la situació". Ara és el moment d'intervenir?

—Encara no ha arribat el pitjor. Però en aquest moment sóc governador de la regió de Krasnoiarsk i tinc per resoldre unes qüestions de màxima urgència per a tot el país. Haig de demostrar als bandits que no són ells, els qui hi governen, sinó la gent com jo. En aquest moment no hi ha res més important que això. I, pel que fa als meus plans, no en parlo ni tan sols amb la meua dona.

—No té cap pronòstic més optimista per a Rússia?

—Com l'haig de tenir? La guerra s'escamparà aviat per tot el nord del Caucas. El terrorisme s'ha apoderat del país i ningú no fa res. Els pobles del Dagestan, ocupats pels wahhabites, han tingut tres anys per poder construir-se un sistema de defensa impressionant, i mentrestant Moscou només s'ho ha mirat. El fet que el govern central perdi el control de la situació, s'imputa simplement als acords de pau de Khasaviurt...

—...Els pactes amb què vostè va ajudar a fer que s'acabés la guerra de Txetxènia el 1996.

—Sí, i ara volen que s'anul·lin aquests acords. N'hi ha per riure. El mateix gran president de Rússia fa temps que ho va espatllar, quan el 12 de maig del 1997 va signar la pau amb el president de Txetxènia, Aslan Maixadov. En aquell document, Ieltsin va esborrar-hi tota al·lusió a Khasaviurt. Amb això va restar sense aclarir l'estatus de Txetxènia, i a més no hi havia diners per al programa de reconstrucció.

—A Moscou diuen que vostè serà l'última salvació, que ja s'ha signat el decret per al seu nomenament per al càrrec de primer ministre de Rússia.

—No vull saber-ne absolutament res. Amb aquests dirigents, ningú no em nomenarà per a cap càrrec estatal.

—Però hi ha algú que ja li ha demanat ajut urgent: Maixadov, el president de Txetxènia, que tem una altra gran guerra al Caucas i espera que vostè torni a fer de mitjancer. No ho farà?

—No. Això s'ha difós a través de les agències de no-

ARXIU / EFE

tícies, però fins ara no hi ha hagut cap contacte directe entre nosaltres.

—Hi estaria disposat?

—Com hauria d'estar-ho? Únicament tinc plens poders com a governador de Krasnoiarsk. Que se n'ocupi la direcció de Rússia. És responsabilitat seva.

—A Moscou, alguns extingirien amb míssils la República del Caucas; d'altres, com l'alcalde Luixkov, aixecarien un mur al voltant de Txetxènia. Aquesta nova crisi sembla de fabricació casolana, no troba?

—Naturalment, la culpa és del Kremlin. Com han de solucionar aquesta mena de problemes uns tecnòcrates que no han vist mai budells humans volant contra la tanca de les cases? No saben pas què passa. Però Txetxènia, la volen esborrar del mapa. Quan la guerra del 1994, jo els vaig proposar que formessin un regiment només amb els seus fills i néts, aleshores sí que serien ben patriotes, tot el país es treuria el barret. Aquesta gent, en canvi, només organitza la guerra per als altres.

—Les acusacions de corrupció contra Borís Ieltsin

El governador de la regió russa de Krasnoiarsk, Alexandr Lébed. Segons aquest militar la culpa de tots els incidents bèl·lics i terroristes relacionats amb les repúbliques caucàsiques que pateix Rússia és del Kremlin.

Alexandr Lébed, al centre de la imatge, es qüestiona els objectius que tindrà Rússia dins del panorama internacional el proper mil·lenni. "El nostre país, que és la novena part de la Terra, esdevindrà un cau de bandits? O bé serem un país que mira de sanear-se i amb el qual tots volen tenir contacte?"

i la seva família han deixat parat tot l'Occident. Creu que aquesta vegada es demostrarà res?

—Estic convençut que no hi haurà cap investigació seriosa ni, per tant, tampoc cap judici. Ara s'ha format una "comissió" que va a Nova York, però no hi ha ningú realment competent. Serà una comèdia sense cap resultat positiu.

—És producte de la casualitat que les acusacions de corrupció coincideixin amb la nova guerra al Caucas?

—Té una certa relació lògica. Miri, la nació té un president, al voltant hi ha la seva família, després hi ha l'oposició d'esquerra i la de dretes, i els centristes d'esquerra i de dreta. Però, qui està realment al costat del president, qui? Ningú. Tampoc no hi ha cap perill comunista, els qui actuen són uns altres.

—Per a Occident, el president era el símbol de la nova democràcia.

—L'Occident ha invertit molts diners a Rússia, i aquests diners han estat robats. Eren destinats a construir-hi una nova societat democràtica. Ara aquests diners ja no hi són, i no s'ha construït res.

—L'extremista de dretes Jirinovski demana que detinguin tant a vostè com el negociant Beresovski, a fi d'evitar més provocacions. A vostè li retreu que ha intentat agreujar la situació per arribar al Kremlin.

—Jirinovski ha dit que ell, com tots els russos, de petit ja robava, i que la seva mare agafava menjar de la cantina, altrament s'haurien mort de gana. Després, ha dit que pispava material d'oficina a la seva editorial i que encara ara, quan va a les recepcions, es fica a la butxaca la forquilla, el ganivet o el tovalló. I a més, afirma que aquesta és la realitat de la vida!

"Occident ha invertit molts diners a Rússia, i aquests han estat robats. Eren destinats a construir-hi una nova societat democràtica. Després de vuit anys d'aparent democràcia, campa la desconfiança crònica."

—Bé, vaja...!

—Entre els divuit candidats de la llista de Jirinovski per a les eleccions de la Duma, en segon lloc hi ha el president del consell de la factoria d'alumini de Krasnoïarsk, que té pendents dos processos penals, un per presumpte assassinat. Aquesta llista encara inclou dos malfactors més. Jirinovski s'ha envoltat d'una colla de bandits de primera.

—Ell lluita contra vostè...

—...Perquè vull evitar que aquesta gent sigui elegida a la Duma. Entretant, una qüestió essencial és la següent: el nostre país, que és tanmateix la novena part de la Terra, esdevindrà un cau de bandits? O bé serem un país que mira de sanear-se i amb el qual tots volen tenir contacte?

—Va prometre que eliminaria la criminalitat i la màfia almenys a la seva regió. Fins ara, sobretot s'ha guanyat molts enemics. Compta amb cap èxit?

—El més important ja l'he aconseguit. Cada vegada més gent s'allibera de l'opressió de la màfia, perden la dèria dels diners i volen treballar honradament. Els bandits no tenen cap esperança de futur. Però tinc un problema gran, perquè els meus predecessors m'han deixat uns deutes de vuit mil milions de rubles. Tret d'això, aquí la situació està controlada, l'economia es va refent de mica en mica i fins i tot recaptem molts més impostos.

—En canvi, a Moscou regna el pànic. Akaiev, president dels kirguisos, veu venir el perill que Rússia es desintegri com la URSS el 1991. És el típic escenari d'una desfeta?

—Malauradament és un perill real. Si el país cau a trossos i aquests disposen d'armes nuclears, serà terrible per a tot el món. Al seu moment, ningú no va lamentar la divisió de la Unió Soviètica, no hi va haver cap moviment de masses contra el desmembrament de l'URSS, ni tan sols els comunistes no van iniciar cap lluita partisana. Ara és diferent, després de vuit anys

d'aparent canvi democràtic, campa la desconfiança crònica, la por i l'exasperació.

—Per què fa dues setmanes no va agafar l'avió cap a Moscou per assistir al ple extraordinari del Consell Federatiu?

—Amb quina finalitat? El Consell tampoc no té prou competència per decretar cap llei que permeti declarar l'estat d'excepció. No hi ha res a decretar ni res a discutir. Actuar és el que cal. Això de reunir-se i parlar per parlar no és per a mi.

Christian Nkef
Der Spiegel-EL TEMPS
Traducció: Carme Gala